

skulde den Gang deles i 3 Dele, nemlig en til Kongens Fødselsdag, en til Højtideligholdelsen af Kongens 25-Aars Regeringsjubilæum og en til Mindelse af 100-Aarsdagen for Stavnsbaandets Løsning. Det vil altsaa sige, at man den Gang ikke har givet saa meget til Kongens Fødselsdag, som man vil give nu. Naar det anføres i Motiverne, at dette er en enestaaende Begivenhed i Danmarks Historie, maa jeg sige, at dette ikke er Tilfældet, vi have i det mindste haft *een* Konge, der var ældre end den nuværende. (*Alf. Christensen*: Det var vel Gorm den Gamle?). Ja, det var Gorm den Gamle. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa de Motiver, som ligge til Grund for, at jeg ikke kan gaa med til denne Bevilling, men blot sige, at jeg synes ikke, det er en Bevilling, som der er Grund til at give. — Der er et Par Ændringsforslag under Nr. 119 og 123, som vedrøre Rentenedsættelser dels af Kommunitetets og dels af Sorø Akademis Midler til et Beløb af 35,000 Kr. Jeg finder det meget ønskeligt, at denne Rentenedsættelse af Statens Midler til $3\frac{3}{4}$ pCt. kunde finde Sted. Jeg synes, at Staten meget godt kan gøre dette. Naar Staten selv laaner Penge, giver den, saa vidt jeg ved, ikke mere end $3\frac{1}{9}$ pCt., og selv om vi sætte Renten af de Kapitaler, som udlaanes, ned til $3\frac{3}{4}$ pCt., vil det give en Gevinst af over $\frac{1}{2}$ pCt. Og nu er det sikkert, at den tungeste og værste Skat, som hviler paa vort Landbrug, er de store Renteafgifter, det maa svare, det, at Kapitalisterne forlods tage deres sikre aarlige Udbytte af Jorden. Jeg vil derfor meget ønske — og jeg vil haabe, at Folketinget ogsaa vil staa paa dette Standpunkt — at disse Rentenedsættelser maa komme til at træde i Kraft i Aar, ligesom de jo ere i Kraft paa den nuværende Finanslov.

Jeg skal derefter gaa over til at omtale en Post, som er berørt af de to foregaaende Talere, nemlig Bevillingen til den kristelige Forening for unge Mænd i Form af et Tilskud paa 25,000 Kr. Denne Bevilling forekommer mig at være en af de farligste og betænkeligste, som findes paa hele den foreliggende Finanslov. Hvem er det, der staa bag ved denne Forening? Det er, som vi alle vide, Indre Mission. Gaa vi nu hen og bevilge disse Penge, synes jeg, at man med det samme udeliverer Nøglen til Statskassen til Indre Mission. De Motiver, der fremføres til Fordel for denne Bevilling, forekomme mig overordentlig svage. Det er en Forening, som har nogle faa Hundrede Medlemmer.

Der siges om den, at den har taget sig af nogle Soldater, saa at disse have kunnet stille deres Ting hen i Lokalet og have kunnet sidde der og skrive Breve. Den har fremdeles givet Undervisning om Aftenen til nogle unge Mennesker, og den har hjulpet Folk, som vilde rejse udenlands. Alt dette kan naturligvis være meget smukt og godt, men her er jo mange Foreninger i Kjøbenhavn, som udrette det samme, ja udrette ti Gange mere end denne Forening paa dette Omraade. Jeg skal saaledes nævne en Forening som Studenter-samfundet. I Retning af Undervisning har den udrettet mangfoldige Gange mere end denne Missionsforening. Jeg skal endvidere nævne Samaritanerne her i Kjøbenhavn, Frelsens Hær og Kjøbenhavns Understøttelsesforening. Disse og mange flere Foreninger have paa hvert af disse Omraader en langt større og rigere Virksomhed at henvise til end den Forening, her er Tale om. Og vi maa huske paa, at give vi denne Bevilling, vil det have meget farlige Konsekvenser. Indre Mission har jo mangfoldige andre Foreninger under sig, mangfoldige andre Virksomhedsgrene, som med lige saa stor Ret kunde forlange Støtte af Statskassen. Foruden den kristelige Forening for unge Mænd er der kristelig Forening for unge Piger. Saa have de deres kristelige Sangforening og kristelige Broderforening, de have Foreningerne til Bønnemøder for Fabrikpiger, Tjenestepiger, Handelskoner og Droskekoner. Endvidere holde Missionærerne Konemøder om Aftenen, hvor de samle Konerne og servere dem Guds Ord og Tevand. Saa have vi Magdalenehjemmet, Midnatsmissionen, Gaardmissionen og Blomstermissionen, der ogsaa er en Gren af Indre Mission, den omdeler Blomster ombundne med Missionstidenden og disse bekendte Traktater. Enhver af disse Foreninger har akkurat det samme Krav paa Statskassens Penge som den Forening, der her er Tale om. Og aabne vi først Døren for Indre Mission, kunne vi være sikre paa, at Indre Mission nok skal forstaa at henvende sig til os og kræve Tilskud til alle disse andre Virksomhedsomraader. Dernæst synes jeg ogsaa, vi maa se paa den Virksomhed, som Indre Mission udfolder ud over Landet. Her i Kjøbenhavn har Missionen hidtil ikke kunnet faa Fodfæste, men desværre kan det samme ikke siges at være Tilfældet ude over Landet. Og derude optræder den paa en fanatisk Maade og gør Folk dømmesyge og ufordragelige, saa at de Folk, som kalde